DOMSTOLENS DOM
10. november 1992 *

I sag C-3/91,

angående en anmodning, som Cour d'appel de Montpellier i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Exportur SA

mod

LOR SA og

Confiserie du Tech,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 30, 34 og 36, for at kunne bedømme, om bestemmelserne i konventionen af 27. juni 1973 — om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og herkomstangivelser samt betegnelser på visse varer — indgået mellem Den Franske Republik og den spanske stat, er forenelige med disse traktatartikler,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C.N. Kakouris, G.C. Rodríguez Iglesias og M. Zuleeg samt dommerne G.F. Mancini, R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: C.O. Lenz
justitssekretær: fuldmægtig D. Triantafyllou,

* Processprog: fransk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— LOR SA og Confiserie du Tech ved advokat F. Greffe, Paris

— den tyske regering ved Regierungsdirektor J. Karl, Forbundsøkonomiministeriet, som befuldmægtiget

— den spanske regering ved Director General de la Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria A. J. Navarro Gonzales og Abogado del Estado G. Calvo Díaz, Servicio Jurídico del Estado ante el Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas, som befuldmægtigede

— Det Forenede Kongeriges regering ved J.E. Collins, Treasury Solicitor's Department, og Barrister E. Sharpston, som befuldmægtigede

— Kommissionen ved juridisk konsulent R. Wainwright, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der er afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 23. januar 1992 af Exportur SA ved advokat J. Villaceque, Pyrénées orientales, og advokat Mitchell, Paris, af LOR SA og Confiserie du Tech ved advokat N. Boespflug, Paris, af den tyske regering ved Ministerialrat A. von Mühlendahl, Forbundsjustitsministeriet, af den spanske regering og af Det Forenede Kongerige samt af Kommissionen ved R. Wainwright, som befuldmægtiget, og advokat H. Lehman, Paris,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 18. marts 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved dom af 6. november 1990, indgået til Domstolen den 3. januar 1991, har Cour d'appel de Montpellier forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolknin-

gen af EØF-traktatens artikel 30, 34 og 36 i forbindelse med den beskyttelse, som spanske geografiske betegnelser nyder i Frankrig.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag mellem Asociación de Empresas Exportadoras de Turrones de Jijona (herefter benævnt »Exportur«), Jijona (Alicante), og selskaberne LOR og Confiserie du Tech, Perpignan, angående de sidstnævnte selskabers anvendelse af betegnelserne »Alicante« og »Jijona«, som er spanske byer, på konditorvarer fremstillet i Frankrig.

3 LOR og Confiserie du Tech fremstiller og sælger forskellige konditorvarer i Perpignan. Førstnævnte bruger herved betegnelserne »touron Alicante« og »touron Jijona«, sidstnævnte betegnelserne »touron catalan type Alicante« og »touron catalan type Jijona«.

4 I henhold til artikel 3 i den i Madrid den 27. juni 1973 undertegnede konvention mellem Den Franske Republik og den spanske stat om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, herkomstangivelser samt betegnelser på visse varer (*Journal officiel de la République française* af 18.4.1975, s. 4011, herefter benævnt »den fransk-spanske konvention«), er betegnelserne »turrón de Alicante« og »turrón de Jijona« i Frankrig forbeholdt spanske produkter eller varer og må kun anvendes i overensstemmelse med spansk lovgivning. I henhold til konventionens artikel 5, stk. 2, gælder denne regel også, såfremt de omhandlede betegnelser anvendes i forbindelse med tilføjelser som »fremstillet som« eller »af typen«.

5 Under påberåbelse af den fransk-spanske konvention søgte Exportur først ved fogedretten, dernæst ved Tribunal de commerce de Perpignan, uden held at få nedlagt forbud mod, at de to franske virksomheder anvender de omhandlede spanske

betegnelser. Exportur har anket Tribunal de commerce de Perpignan's dom til Cour d'appel de Montpellier.

6 Under henvisning til sine tvivl vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 30, 34 og 36 har Cour d'appel de Montpellier besluttet at udsætte sagen, indtil Domstolen har afgjort følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 30 og 34 i EØF-traktaten fortolkes således, at de er til hinder for de foranstaltninger til beskyttelse af de oprindelses- eller herkomstbetegnelser, som er fastsat i den fransk-spanske konvention af 27. juni 1973, navnlig betegnelserne Alicante eller Jijona for touron-kager?

2) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, skal traktatens artikel 36 da fortolkes således, at den tillader beskyttelsen af disse betegnelser?«

7 Hvad nærmere angår hovedsagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg for Domstolen henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

8 Indledningsvis skal bemærkes, at Domstolen tiltræder den forelæggende rets udtalelse om, at bestemmelserne i en konvention, indgået af en medlemsstat med en anden medlemsstat efter den 1. januar 1958, fra og med den anden medlemsstats tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber ikke kunne finde anvendelse på forholdet mellem de to medlemsstater, såfremt de strider mod traktatens regler. Det må således afgøres, om bestemmelserne i den fransk-spanske konvention er forenelige med traktatens regler om de frie varebevægelser.

9 Med henblik på at besvare dette spørgsmål er det hensigtsmæssigt først at gennemgå den fransk-spanske konvention, de omstændigheder, hvorunder den blev indgået, og dens anvendelsesområde.

Den fransk-spanske konvention, de omstændigheder, hvorunder den blev indgået, og dens anvendelsesområde

10 Det skal herved bemærkes, at den fransk-spanske konvention har til formål at beskytte spanske herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser på fransk område, og omvendt at beskytte franske herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser på spansk område.

11 Af en sammenlignende undersøgelse af de nationale lovgivninger fremgår det, at herkomstbetegnelser er bestemt til at oplyse forbrugerne om, at det produkt, hvorpå herkomstbetegnelsen er angivet, stammer fra et bestemt sted, område eller land. Til denne geografiske herkomst kan der være knyttet et mere eller mindre betydeligt renommé. For så vidt angår oprindelsesbetegnelser, garanterer disse ud over et produkts geografiske herkomst for, at det er fremstillet i henhold til kvalitetsforskrifter eller fremstillingsstandarder, som er fastsat i et af en offentlig myndighed udstedt dokument, og som står under denne myndigheds kontrol. Oprindelsesbetegnelser sikrer således tilstedeværelsen af bestemte, særlige kendetegn (jf. dom af 9.6.1992, sag C-47/90, Delhaize, Sml. I, s. 3669, præmis 17 og 18). Herkomstangivelser er beskyttet ved regler, som sigter mod at forbyde vildledende reklame eller uberettiget udnyttelse af andres renommé. Oprindelsesbetegnelser er derimod beskyttet ved særregler i love eller forvaltningsforskrifter, som knæsætter betegnelserne. Disse særregler udelukker almindeligvis anvendelsen af betegnelser som »fremstillet som« eller »af typen« og forhindrer i hele den periode, ordningen gælder, at oprindelsesbetegnelser bliver artsbetegnelser.

12 I henhold til territorialprincippet er beskyttelse af herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser undergivet lovgivningen i det land, hvor beskyttelsen påkræves (indførselslandet), og ikke i oprindelseslandet. Denne beskyttelse er således fastsat ved lovgivningen i indførselslandet såvel som ved de forhold og opfattelser, der findes i dette land. Spørgsmålet om, hvorvidt de nationale købere er blevet vildledt, og i så fald, om den omhandlede betegnelse er en artsbetegnelse, bedømmes under hensyntagen til disse forhold og opfattelser. Da bedømmelsen er uafhængig af lovgivningen og forholdene i oprindelseslandet, kan en betegnelse, der i oprindelseslandet er beskyttet som en herkomstangivelse, i indførselslandet betragtes som en artsbetegnelse og omvendt.

13 Systemet i den fransk-spanske konvention om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, herkomstangivelser og betegnelser på visse varer er en undtagelse fra netop dette princip om anvendelighed af indførselslandets lovgivning.

14 Den fransk-spanske konvention bygger på følgende regler:

— De beskyttede herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser er forbeholdt oprindelseslandets produkter og varer (artikel 2 og 3).

— De beskyttede betegnelser er opført på to lister, som er vedføjet konventionen (artikel 2 og 3).

— Det er lovgivningen i oprindelseslandet og ikke lovgivningen i det land, hvor beskyttelsen kræves, der er grundlaget for den ydede beskyttelse (artikel 2 og 3).

— Beskyttelsen af de opregnede betegnelser suppleres ved en almindelig bestemmelse, som forbyder, at der »på produkter eller varer, i deres præsentation, på deres indpakning eller ydre emballage såvel som på fakturaer, i fragtbreve eller i andre handelsdokumenter eller i annoncer« anvendes falske eller vildledende angivelser, som tilsigter at vildlede køberne eller forbrugerne om produkternes eller varernes rigtige oprindelse eller herkomst, om deres art eller om deres væsentlige egenskaber (artikel 6).

— De i konventionen fastsatte forbud gælder ligeledes, når de beskyttede betegnelser anvendes enten i oversættelse eller med angivelse af den rigtige herkomst eller i forbindelse med tilføjelser som »fremstillet som« eller »af typen« (artikel 5, stk. 1).

— Endelig er det udtrykkelig nævnt, at »produkter eller varer, der stammer fra en af de kontraherende stater, såvel som deres emballage, etiketter, fakturaer, fragtbreve og andre handelsdokumenter, der på tidspunktet for denne konvention ikrafttræden almindeligvis bærer angivelser, hvis anvendelse er forbudt ved denne konvention, kan sælges eller anvendes inden for et tidsrum af fem år fra datoen for konventionens ikrafttræden« (artikel 8, stk. 1).

15 I det omfang, den fransk-spanske konvention gør oprindelseslandets lovgivning anvendelig, adskiller den sig fra Paris-konventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, som endeligt affattet ved revisionen i Stockholm den 14. juli 1967 (*De Forenede Nationers Traktatsamling*, bind 828, nr. 11851, s. 305), og fra Madrid-arrangementet af 14. april 1891 vedrørende forbud mod falske eller vildledende herkomstangivelser, som endeligt affattet ved revisionen i Stockholm den 14. juli 1967 (*De Forenede Nationers Traktatsamling*, bind 828, nr. 11848, s. 163). Da den fransk-spanske konvention også omfatter herkomstangivelser og således ikke er begrænset til oprindelsesbetegnelser, som »er anerkendt og beskyttet som sådanne i oprindelseslandet«, adskiller den sig fra Lissabon-arrangementet af 31. oktober 1858 om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres nationale registrering, som affattet ved revisionen i Stockholm den 14. juli 1967 (*De Forenede Nationers Traktatsamling*, bind 828, nr. 13172, s. 205). Adskillige europæiske stater har i øvrigt indgået bilaterale aftaler af samme type som den fransk-spanske konvention med henblik på at råde bod på svaghederne i de to førstnævnte multilaterale aftaler og den sidstnævnte aftales begrænsninger.

Anvendeligheden af forbuddet mod restriktioner i indførsel og udførsel

16 Først bemærkes, at forbuddet mod foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner i artikel 30 ifølge Domstolens faste praksis (jf. i første række dom af 11.7.1974, sag 8/74, Dassonville, Sml. s. 837, præmis 5) gælder for al regulering af handelen i medlemsstaterne, som direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt, kan hindre samhandelen i Fællesskabet.

17 I dette tilfælde har den forelæggende ret udtrykt tvivl angående anvendeligheden af artikel 30. Herom har selskabet Exportur gjort gældende, at den fransk-spanske

konvention er en hindring for salg i Frankrig af franske produkter og for salg i Spanien af spanske produkter. Den hindrer derimod på ingen måde indførsel af spanske produkter til Frankrig eller indførsel af franske produkter til Spanien. Ifølge Exportur er der således ikke tale om foranstaltning med tilsvarende virkning i henhold til artikel 30, og den ønskede fortolkning kan ikke give den forelæggende ret nyttige elementer til afgørelse af den verserende sag.

18 Exportur's opfattelse er ikke begrundet. Den fransk-spanske konvention forbyder i realiteten spanske virksomheder at anvende beskyttede spanske betegnelser i Frankrig i det tilfælde, hvor de ikke har ret til at anvende betegnelserne ifølge spansk ret, og forbyder franske virksomheder at anvende beskyttede franske betegnelser i Spanien i det tilfælde, hvor de ikke har ret til at anvende disse betegnelser ifølge fransk ret.

19 Som LOR og Confiserie du Tech med rette har fremhævet, vil en virksomhed etableret i en anden medlemsstat end Frankrig eller Spanien, som udfører produkter til en af disse to stater, i staterne støde imod et forbud mod at anvende den omhandlede betegnelse, såfremt virksomheden anvender en ved konventionen værnet betegnelse.

20 Disse potentielle virkninger for samhandelen i Fællesskabet er nok til, at forbuddene i den fransk-spanske konvention er omfattet af traktatens artikel 30.

21 Den fransk-spanske konvention indeholder derimod ikke, sådan som artikel 34 (jf. dom af 8.11.1979, sag 15/79, Groenveld, Sml. s. 3409, præmis 7), foranstaltninger, hvis formål eller virkning særlig er at hindre eksporthandelen og således skabe forskelsbehandling mellem handelen på hjemmemarkedet i en medlemsstat og dens eksporthandel, således at der herved sikres den pågældende medlemsstats indenlandske produktion eller hjemmemarkedet en særlig fordel til skade for produkti-

onen eller handelen i andre medlemsstater. Som Exportur har påvist, omhandler konventionens bestemmelser kun anvendelsen af beskyttede betegnelser på en af de to kontraherende staters område. Salg af franske eller spanske produkter i andre medlemsstater falder ikke ind under bestemmelsernes anvendelsesområde. Når en fransk virksomhed er forhindret i at eksportere produkter forsynet med betegnelser, som er forbeholdt spanske produkter, til Spanien, er det i øvrigt ikke i medfør af regler, som er anvendelige på fransk område i kraft af den fransk-spanske konvention, men i medfør af spansk ret, som under alle omstændigheder ville finde anvendelse på indførsel til Spanien.

22 Det er derfor hensigtsmæssigt alene at betragte spørgsmålet på baggrund af artikel 30.

Anvendeligheden af traktatens artikel 36

Principperne

23 I henhold til traktatens artikel 36 er traktatens artikel 30 ikke til hinder for forbud eller restriktioner af indførsel, som er begrundet i hensynet til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

24 For så vidt som artikel 36 omhandler en undtagelse fra et af fællesmarkedets grundlæggende principper, forudsætter den imidlertid kun undtagelser fra de frie varebevægelser i det omfang, disse undtagelser er begrundet ved beskyttelse af rettigheder, som er denne ejendomsrets særlige genstand (jf. dom af 31.11.1974, sag 16/74, Centrafarm, Sml. s. 1183, præmis 7).

25 Det skal således nu undersøges, om forbuddene i den fransk-spanske konvention er begrundet ved beskyttelse af de rettigheder, som er herkomstangivelsernes og oprindelsesbetegnelsernes særlige genstand.

26 LOR og Confiserie du Tech har først gjort gældende, at de touron-kager, som fremstilles i Alicante og Jijona, med hensyn til sammensætning og kvalitet ikke adskiller sig væsentligt fra de touron-kager, der fremstilles i Perpignan. Disse touron-kagers kvalitet og egenskaber er uden tilknytning til deres geografiske oprindelse. Selskaberne udleder heraf, under henvisning til dom af 20. februar 1975 (sag 12/74, Kommissionen mod Tyskland, Sml. s. 181), at den fransk-spanske konvention er uforenelig med fællesskabsretten.

27 Kommissionen har under henvisning til samme dom bemærket, at en geografisk betegnelses særlige funktion kun er opfyldt, og forbuddet mod, at andre virksomheder anvender betegnelsen, kun er begrundet ved beskyttelse af den kommercielle ejendomsret, såfremt den beskyttede betegnelse besidder egenskaber og kendetegn, der skyldes det geografiske område, hvor produktet stammer fra, og som kan individualisere produktet. Kommissionen præciserer, at i de tilfælde, hvor produktet ikke har en særlig smag, fordi det kommer fra et særligt område, er angivelse på etiketten af produktets virkelige oprindelses- eller herkomststed i henhold til artikel 3, stk. 7, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 — om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1) — tilstrækkelig til at beskytte forbrugerne mod risikoen for fejltagelser.

28 Den af Kommissionen anbefalede stillingtagen, der er den samme som den, LOR og Confiserie du Tech går ind for, må forkastes. Den ville nemlig fjerne enhver beskyttelse af geografiske betegnelser — i almindelighed kaldet herkomstbetegnelser — der anvendes for produkter, for hvilke det ikke kan godtgøres, at de har en særlig smag, fordi de kommer fra et særligt område, og som ikke er fremstillet på basis af kvalitets- og fabrikationsforskrifter fastsat af en offentlig myndighed. Disse betegnelser kan ikke desto mindre nyde stor anseelse hos forbrugerne og er et vigtigt middel for producenterne i de områder, de betegner, til at skabe og fastholde en kundekreds. Sådanne betegnelser bør derfor nyde beskyttelse.

29 Den ovenfor nævnte dom i sagen Kommissionen mod Tyskland har ikke den rækkevidde, som Kommissionen tillægger den. Det fremgår hovedsagelig af denne

dom, at en medlemsstat ikke uden at overtræde bestemmelserne i artikel 30, gennem sin lovgivning kan forbeholde indenlandske produkter betegnelser, som er anvendt til at betegne produkter af en hvilken som helst herkomst, og på den måde tvinge virksomheder i de andre medlemsstater til at anvende ukendte betegnelser eller betegnelser, som offentligheden værdsætter i mindre grad. Sådanne regler er på grund af deres diskriminerende karakter ikke omfattet af undtagelsen i artikel 36.

30 Det skal her i øvrigt påpeges, at Domstolen i dom af 25. februar 1985 (sag 207/83, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, Sml. s. 1201, præmis 21) udtalte, at traktaten ikke berører regler om forbud mod falske oprindelsesangivelser.

Den tidligere, vedvarende, redelige og traditionelle anvendelse af geografiske betegnelser

31 Under henvisning til dom af 13. marts 1984 (sag 16/83, Prantl, Sml. s. 1299) har LOR og Confiserie du Tech desuden gjort gældende, at beskyttelse af geografiske betegnelser kun er begrundet, såfremt den ikke er til skade for tredjemands redelige og traditionelle anvendelse af betegnelsen, og at anvendelsen af den fransk-spanske konvention ikke kan forhindre dem i at anvende betegnelserne »turrón de Jijona« og »turrón de Alicante«, da de fra gammel tid vedvarende og redeligt har anvendt de nævnte betegnelser.

32 Dette argument må forkastes. Det bemærkes vel i Prantl-dommen, at når det drejer sig om at afgøre, om nationale regler gyldigt kan forbyde salg af vine indført i en bestemt type flasker med henblik på at beskytte en indirekte geografisk oprindelsesbetegnelse og derved forbrugerne, bør forbrugerbeskyttelsen og redeligheden i handelsforhold vedrørende præsentation af vine i et fællesmarked sikres ved gensidig respekt af de sædvaner, som redeligt og traditionelt følges i de forskellige medlemsstater.

33 I den ovenfor nævnte dom fandt Domstolen, at eneretten til at anvende en bestemt type flasker, som sikres ved nationale regler i en medlemsstat, ikke kan være til

hinder for, at der indføres vine stammende fra en anden medlemsstat, og som er tappet på identiske eller lignende flasker som følge af en redelig og traditionel sædvane i denne medlemsstat.

34 I den foreliggende sag skal det — uden at man herved skal udtale sig om det mellem parterne i hovedsagen omtvistede spørgsmål, nemlig om LOR's og Confiserie du Tech's anvendelse af betegnelserne »touron Alicante« og »touron Jijona« stammer fra før indgåelsen af den fransk-spanske konvention — understreges, at det sagsforhold, som dannede grundlag for Prantl-dommen, er meget forskelligt fra situationen i den foreliggende sag. I Prantl-sagen viste det sig under den mundtlige forhandling for Domstolen (jf. præmis 28 i den ovenfor nævnte Prantl-dom), at flasker, som var af samme type som »Bocksbeutel«, eller som kun adskilte sig fra denne på en for forbrugerne usynlig måde, traditionelt anvendtes til at sælge vine fra visse områder i Italien. Med andre ord var flasker af samme form ligeledes blevet anvendt i den medlemsstat, som udførte vinene. Det drejede sig om at forene en indirekte indenlandsk herkomstangivelse med en indirekte udenlandsk herkomstangivelse. Situationen ligner således på ingen måde franske virksomheders anvendelse af spanske bybetegnelser. Denne anvendelse rejser spørgsmålet om beskyttelse i en stat af en anden stats betegnelser.

Lovligheden af at lade regler, som anvendes i oprindelsesstaten, omfatte den stat, hvor beskyttelsen kræves

35 LOR og Confiserie du Tech har desuden gjort gældende, at betegnelserne »touron Alicante« og »touron Jijona« er artsbetegnelser, som betegner visse typer produkter, og som ikke længere henviser til en bestemt geografisk oprindelse.

36 Dette synspunkt skal forstås således, at konventionen i medfør af traktatens artikel 30 ikke kan forbyde anvendelsen af en spansk betegnelse i Frankrig, som er blevet en artsbetegnelse dér. Spørgsmålet er således, om det strider mod de frie varebe-

vægelser, at en bilateral aftale mellem to medlemsstater ved fravigelse af territorialprincippet kan gøre oprindelseslandets lovgivning anvendelig i stedet for lovgivningen i den stat, hvor beskyttelsen kræves. Det er det spørgsmål, der nu skal tages stilling til.

37 Herved skal det fremhæves, at det er konventionens formål at hindre, at producenterne i en kontraherende stat anvender geografiske betegnelser fra en anden stat og således udnytter det renommé, der er forbundet med produkterne fra de virksomheder i de regioner og områder, som betegnelserne henviser til. Et sådant formål, der skal sikre redelige konkurrenceforhold, kan også anses for at være omfattet af beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret i artikel 36, forudsat at de pågældende betegnelser hverken på tidspunktet for konventionens ikrafttræden eller senere har fået karakter af artsbetegnelser i oprindelsesstaten.

38 Da en stats beskyttelse af betegnelser for regioner eller steder på dens område er lovlig efter traktatens artikel 36, er artiklen heller ikke til hinder for, at denne beskyttelse udvides til en anden medlemsstats område.

39 Det fremgår af de ovenfor anførte betragtninger, at de af den nationale ret forelagte spørgsmål skal besvares således, at traktatens artikel 30 og 36 ikke er til hinder for at anvende regler i en bilateral konvention mellem medlemsstater om beskyttelse af herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser, såsom den fransk-spanske konvention af 27. juni 1973, forudsat at de beskyttede betegnelser hverken på tidspunktet for konventionen ikrafttræden eller senere har fået karakter af artsbetegnelser i oprindelsesstaten.

Sagens omkostninger

40 De udgifter, der er afholdt af Forbundsrepublikken Tysklands regering, Kongeriget Spaniens regering og Det Forenede Kongerige samt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Cour d'appel de Montpellier ved dom af 6. november 1990, for ret:

Traktatens artikel 30 og 36 er ikke til hinder for at anvende regler i en bilateral konvention mellem medlemsstater om beskyttelse af herkomstangivelser og oprindelsesbetegnelser, såsom den fransk-spanske konvention af 27. juni 1973, forudsat af de beskyttede betegnelser hverken på tidspunktet for konventionens ikrafttræden eller senere har fået karakter af artsbetegnelser i oprindelsesstaten.

Due Kakouris Rodríguez Iglesias Zuleeg

Mancini Joliet Schockweiler

Moitinho de Almeida Grévisse Diez de Velasco Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. november 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident